

Що ти будеш згадувати про ці часи?

Сергій Жадан

Що ти будеш згадувати про ці часи?

Адже пам'ять змиває всі голоси,
адже пам'ять не пам'ятає жодних імен, жодних назв,
але ти все одно згадуй, згадуй про кожного з нас.

Згадуй про нашу закоханість у твоє лице,
навіть якщо тобі це не подобалось – згадуй про це,
навіть якщо ти не вірила в серйозність наших хвороб,
навіть якщо не сумнівалась у марності наших спроб,

навіть якщо не зможеш згадати наших імен,
і якщо тебе завжди дратував колір наших знамен,
мова наших освідчень,
біографії наших святих,
кількість у наших будинках зброї, вина і книг.

Згадуй усе, що ми писали тобі в листах,
згадуй, скільки нас полягло в чужих містах,
згадуй, скільки з нас зламалося й продалось,
згадуй, хоча б між іншим,
хоча б когось.

Згадуй, як ми ловили твої слова,
згадуй наші поразки й наші дива,
нашу вірність, нашу відвагу, наші страхи,
носи при собі нашу любов, ніби старі гріхи.

Без тебе нічого не буде, хочеш чи ні.
Наші серця, як підводні міни, стоять в глибині.
Згадуй кожну з утеч, згадуй кожну з атак –
скільки зможеш, хоча б до смерті, хоча би так.